

Poslovni uspeh TLP v letu 1972

Zaključni račun za leto 1972 je pokazal, da doseženi poslovni rezultati niso bili najboljši. Splošna gospodarska nestabilnost, močan porast poslovnih stroškov, povečana nelikvidnost, vse močnejša konkurenca med podjetji grafične industrije, slabše izkoriščanje obstoječih proizvodnih zmogljivosti so povzročili, da so bili doseženi poslovni rezultati sicer še vedno dobri, vendar pa občutno slabši od rezultatov, ki so bili doseženi v letih 1970 in 1971.

Vse večja zastarelost sredstev za proizvodnjo, katera zahtevajo od leta do leta več osebnih dohodkov za delovno silo, ki opravlja pretežno ročno delo z nizko storilnostjo, je bila odločilna za letošnjo obsežno modernizacijo in mehanizacijo osnovnih proizvodnih sredstev. Zato bo v bodoče mogoče s temi stroji in opremo in z manjšim številom delavcev doseči večji proizvodni učinek, konkurenčne cene ter boljše nagrajevanje potrebne delovne sile. Zaradi tega smo v letu

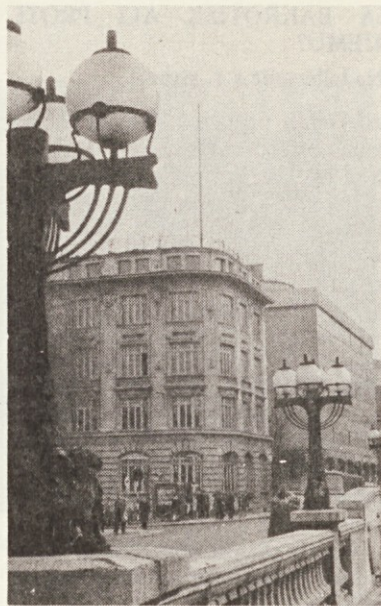
1972 investirali v stroje in opremo za povečanje tiskalnih zmogljivosti časopisnega obrata in zlasti za mehanizacijo proizvodnega dela v knjigovelnici. Rezultati teh investicijskih naložb se bodo pokazali sicer že v letu 1973, v polnem obsegu pa šele v letih 1974 in 1975, ko bo mogoče tako povečane strojne zmogljivosti preizkusiti ter bolje izkoristiti, za znatno povečane proizvodne zmogljivosti knjigovelnice pa pri naročnikih zagotoviti primeren obseg dela.

V letu 1972 uveljavljeni gospodarski stabilizacijski ukrepi so neugodno vplivali na poslovanje delovne organizacije. Napor, da bi dosegli boljšo likvidnost s poravnavanjem svojih obveznosti v 90 dneh, niso bili majhni. Kljub temu je moralo podjetje za prekoračeni rok plačila svojih obveznosti plačati v letu 1972 skupaj 736 519 dinarjev zamudnih obresti, a našim dolžnikom pa smo lahko zaračunali le 454 310 dinarjev. Tako se je zaradi 282 203 dinarjev višjih po-

slovnih stroškov za toliko znižal dohodek podjetja.

Ob koncu leta 1972 je bilo od skupne vsote neporavnanih računov naših naročnikov 16,9 % terjatev starejših od 90 dni in zaradi tega se je za 12,5 % znižal doseženi dohodek podjetja.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Volitve v samoupravne organe

tiskarne Ljudske pravice in združenega podjetja

Ker je ravno letos potekel mandat polovici članov delavskega sveta tiskarne in dosedanjim članom poslovnega odbora, je delavski svet na svoji seji 19. 3. 1973 razpisal volitve v samoupravne organe.

Vsi obrati so bili seznanjeni z novim načinom kandidiranja svojih predstavnikov v samoupravne organe in na podlagi predlogov obratov so odbor sindikalne in mladinske organizacije in sekretariat organizacije ZK na skupnem sestanku izdelali predlog kandidatne liste. Zbor delovnih ljudi je 28. marca 1973 sprejel kandidatno listo z nekaterimi dopolnilnimi predlogi in jo predložil volilni komisiji.

Za volitve članov delavskega sveta tiskarne je bilo predlaganih 13 kandidatov in izvoljenih enako število članov. Novi člani delavskega sveta za mandatno obdobje 1973–77 so naslednji člani delovne skupnosti:

Zlato Pavlica iz ročne stavnice, Stane Čož iz monotipa, Stojan Negrievski iz časopisne enote, Bogomir Šefic iz klišarne, Aleksander Ficker iz fotografije, Andrej Skalar iz ofset strojnice, Franc Jesih iz bakrotiska, Franc Štrukelj iz knjigotiska, Stane Tršinar iz knjigotiska, Ivo Križnar iz knjigovelnice, Lado Apfel iz knjigovelnice, Vinco Papež iz delavnice, Jože Suhar iz upravne režije.

Za volitve članov poslovnega odbora je bila kandidatna lista izoblikovana na zboru delovnih ljudi. Od predlaganih 9 kandidatov je bilo na volitvah izvoljeno enako število članov. Člani poslovnega odbora za mandatno obdobje 1973–75 so naslednji člani naše delovne skupnosti:

Franc Krmec iz ročne stavnice, Franc Pavlič iz klišarne, Marko Finec iz fotografije, Daniel Pavlin iz ofset priprave, Janez Horvat iz bakrotiska, Rudolf Meden iz knji-

gotiska, Ivo Groboljšek iz upravne režije, Lado Vrhovnik iz knjigovelnice, Aljoša Gašpersič iz strojne stavnice.

Za namestnika sta bila izvoljena tov. Zoran Valentič in Rado Flegar.

Za komisijo za delovna razmerja je bilo predlaganih 8 kandidatov, od katerih je bilo na volitvah izvoljenih naslednjih 5 članov delovne skupnosti:

Marjan Cimerman iz ročne stavnice, Jaka Bregar iz klišarne, Milan Kovač iz knjigotiska, Ivanka Femec iz knjigovelnice, Marjan Heine iz odpreme.

Po sklenitvi samoupravnega sporazuma o združitvi v Združeno podjetje Ljudska pravica in po sprejetju skupnega statuta združenega podjetja, sta dolžni obe TOZD – Tiskarna Ljudske pravice in Ljubljanski dnevnik – izvoliti v delavski svet združenega podjetja po 8 članov.

Za volitve članov delavskega sveta združenega podjetja je bilo predlaganih 8 članov in izvoljenih enako število članov. Predstavniki tiskarne v delavskem svetu združenega podjetja so naslednji člani naše delovne skupnosti:

– za mandatno obdobje 1973–75: Franc Vrhovec iz strojne stavnice, Jože Rus iz knjigotiska, Franc Černe iz upravne režije, Rupert Gorše iz fotografije;

– za mandatno obdobje 1973–77: Bojan Štefan iz ročne stavnice, Marjeta Ulčakar iz ofset strojnice, Ivo Križnar iz knjigovelnice, Marjan Kržišnik iz monotipa.

Vsem članom delovne skupnosti, ki so bili izvoljeni v samoupravne organe tiskarne in združenega podjetja, uredništvo iskreno čestita ter želi, da bi odgovorno nalogo, ki jim je zaupana, opravili čim bolj uspešno in v skupno korist delovne organizacije in vseh zaposlenih delavcev.

Enota mere	1970	1971	1972	Indeks 72:71
Dosežena količ. proizvodnja ton	4.064	4.511	4.575	101,4
Dosež. vrednost proizvodnje 000 din	39.672	50.032	53.879	107,7
Povpreč. cena 1 tone proizv. din	9.762	11.090	11.847	106,8
Celotni dohodek 000 din	40.639	50.982	55.132	108,1
Porabljena sredstva 000 din	21.188	25.996	30.042	115,6
Sedanja vred. osnov. sred. 000 din	24.904	35.227	39.738	112,8
Amortizacija 000 din	1.999	2.190	3.960	180,8
Doseženi dohodek 000 din	19.026	24.134	23.398	97,0
Ostaneček dohod. za delitev 000 din	16.652	22.245	21.388	96,1
za sklad oseb. dohodkov 000 din	13.572	16.412	17.394	106,0
za poslovni sklad 000 din	2.546	4.723	2.733	57,9
za sklad skup. porabe 000 din	300	700	650	92,9
Število vseh zaposlenih oseb	478	485	495	102,1

Za bakrotisk ali proti njemu?

Z našim bakrotiskom že dalj časa ni vse tako kot bi moralo biti. To vemo vsi. Že vrsto let oddelki bakrotiska niso polno zaposleni, kvaliteta velikokrat ni na zadovoljivi ravni in finančni učinek je bil slej ko prej nezadosten. Da bi naredili konec takemu stanju, smo imenovali komisijo, katere naloga je bila, da z vseh aspektov obdela sedanji položaj v bakrotisku, da ugotovi možnosti razvoja in da predlaga delavskemu svetu najracionalnejšo rešitev. Komisija je svojo nalogo vestno opravila in izdala poseben elaborat, v katerem je

vsestransko obdelala stanje v bakrotisku in nakazala tri možne variante, ki bi bile primerne za rešitev sedanjega kritičnega stanja. Ker verjetno niso bili vsi člani našega kolektiva seznanjeni s tem elaboratom, naj na kratko povzamemo njegove glavne točke.

Če pogledamo izkoriščenost obrata bakrotiska v zadnjih štirih letih, ugotovimo, da se je število zaposlenih v tem obdobju zmanjšalo v odstotkih za 20 %, število vseh opravljenih ur za 17 %, število

(Nadaljevanje na 2. strani)

Družbeno-politične organizacije tiskarne, samoupravnih organi in uredništvo glasila čestitajo vsem članom delovnega kolektiva ob našem skupnem prazniku – 1. maju!

izdelavnih ur za 24 %, količnik izdelavnosti opravljenega delovnega časa za 9 %. Porasli so edino osebni dohodki, in sicer v povprečju za 85 % na enega delavca. Prav tako se je zmanjšalo število opravljenih ur na tiskalnih strojih in to kar za 27 % v zadnjih štirih letih. Iz tega vidimo, da je izkoriščenost bakrotiskarskih strojev vedno slabša in še naprej pada. Ker pa so osebni dohodki v tem času nesorazmerno porasli, je bila v zadnjih štirih letih v obratu bakrotiska izkazana izguba v višini enoletnih bruto dohodkov vseh delavcev v bakrotisku.

Zaradi raznih objektivnih težav je tudi vedno težje dobiti primerno delo za bakrotisk, ki bi ustrezalo naši opremljenosti in zmogljivosti. Izdelana je bila primerjava cen storitev med vsemi tremi tehnikami v naši tiskarni. Iz te primerjave je razvidno, da je bakrotisk pri neki povprečni tiskovini za 39 % dražji od knjigotiska in za 13 % dražji od offsettiska.

Na podlagi vseh teh raziskav in ugotovitev je komisija sklenila predlagati naslednje možne rešitve delavskemu svetu:

1. Bakrotisk bi ohranili v zmanjšani kapaciteti. Oddelek bakrofotografije bi združili z obratom fotografije. Oddelek retuše in montaže bi skrčili, tako da bi bili v njem zaposleni le štirje delavci. Obdržali bi še dva delavca v oddelku za galvanizacijo in kromanje ter dva jedkarja in enega strežnika. Na enem še dobrem bakrotiskarskem stroju bi delala dva strojnika, za pomoč bi imela dve vlagalki in dva strežnika. Na tem stroju bi delali v dveh izmenah. Teh 12 delavcev bi moralo opraviti enako količino storitev, kot jih danes opravi cel obrat bakrotiska. Za nemoteno delo pa bi bilo treba nabaviti nekaj nove opreme v znesku dveh milijonov din.

2. Modernizirati in obnoviti bakrotisk v sedanjem obsegu. V tem primeru bi se preusmerili na tiskanje embalaže, za tisk kvalitativnih reprodukcij in zahtevnih tiskov pa bi obdržali še uporaben stari stroj. Delovno silo bi bilo treba povečati, uvesti delo v dveh izmenah in poskrbeti za reden dotok dela. Za tako rekonstrukcijo bi potrebovali 20 milijonov dinarjev. Ta obnovljen obrat bi moral letno doseči za okoli 15 milijonov din vrednosti proizvodnje.

3. Ukiniti obrat bakrotiska, prekvalificirati delovno silo v sorodne obrate in razvijati tiste tehnike, ki so donosnejše in za katere bo lažje dobiti ustrezna naročila tako pri domačih kot pri tujih naročnikih. Zadnje in odločilno besedo o bakrotisku bo torej izrekel delavski svet. Pred tem pa morajo člani obrata bakrotiska pripraviti svoje predloge za rešitev in nadaljnji obstoj obrata, tako da bodo člani delavskega sveta lahko sprejeli čim bolj objektivno odločitev na podlagi utemeljenih zaključkov komisije in prizadetega obrata.

Dnevnice, kilometrine, potni stroški, reprezentanca, reklama in propaganda 1972

Zaradi potrebne preglednosti o upravičenosti in obsežnosti trošenja materialnih sredstev, ki predstavljajo nadomestila za službena potovanja, reprezentanco in reklame je prav, da za svojo delovno organizacijo in njeno delovno skupnostjo opraviči te izdatke.

1. Proizvodni stroški za službeno potovanje v državi so bili izplačani samo za tista potovanja, ki jih je predhodno odobril direktor podjetja v okviru pooblastil. Službena potovanja so bila opravljena zaradi udeležbe na sklicanih konferencah in sejah in nujnih poslovnih obiskih predstavnikov podjetja pri naših večjih naročnikih, zlasti pa pri dobaviteljih surovin in materiala.

V celoti je bilo v delovni organizaciji izplačano prevoznih stroškov v letu 1971 3372 din, v letu 1972 pa 3626 din ali za 7,5 % več.

To pomeni, da je bilo ob upoštevanju znatnega zvišanja prevoznih tarif v letu 1972 službenih potovanj po državi celo manj.

2. Proizvodni stroški za službeno potovanje v tujino so bili izplačani samo za tista potovanja, ki jih je predhodno odobril delavski svet. Ta potovanja so bila nujna zaradi potrebnih poslovnih obiskov pri proizvajalcih oziroma dobaviteljih strojev in opreme, ki jih je delovna organizacija naročila in zaradi nujnosti inozemskega kredita. To so bila potovanja na Švedsko, v Zahodno Nemčijo, Avstrijo, Švice in Italijo.

V celoti je bilo teh prevoznih stroškov v letu 1971 5660 din, v letu 1972 pa 3627 din ali za 37,1 % manj.

Iz obsega teh prevoznih stroškov je razvidno, da smo se omejili le na najnujnejša službena potovanja.

3. Za dnevnice za službena potovanja v državi je bilo izplačano v letu 1971 2066 din, v letu 1972 pa 4936 din ali za 138,9 % več.

Ker so bila službena potovanja v

državi tako po številu dni in udeležencem nekoliko številnejša obenem pa dnevnice višje, je tolikšen porast stroškov za izplačane dnevnice opravičljiv.

4. Dnevnice za službeno potovanje v tujino so bile potrebne zaradi večdnevniških in obsežnih opravkov in je bilo upravičencem izplačano v letu 1971 12220 din, v letu 1972 pa 23665 din ali za 93,7 % več.

Za ta službena potovanja so bili odrejeni direktor, tehnični direktor, pomočnik direktorja, strokovni delavci – specialisti in šofer, če je vozil službeni avtomobil.

5. Reklamni stroški so nastali predvsem zaradi objavljanja oglasov, kot podpora izhajajočim revijam, časopisom in kot podpora za določene kulturne in športne prireditve. V druge namene pa reklame nismo uporabljali, saj te potrebe delovna organizacija doslej ni imela. Skupaj jih je bilo izpla-

čanih za reklamo v letu 1971 17570 din, v letu 1972 pa 20976 din ali za 19,4 % več.

V primerjavi z doseženo realizacijo so predstavljali reklamni stroški leta 1971 in leta 1972 le 0,03 % celotnega dohodka.

6. Reprezentančni stroški. Zaradi skromne pogostitve ob priliki obiskov poslovnih predstavnikov smo za poslovna kosila oziroma večerje potrošili nekaj sredstev. Tudi običajna poslovna kava oziroma vinjak sta bremenila te stroške. Tako je bilo teh stroškov v letu 1971 25040 din, v letu 1972 pa 26550 din ali za 6,0 % več.

Ti reprezentančni stroški so bremenili celotni dohodek tako v letu 1971 kot v letu 1972 v višini 0,04 %.

7. Vodilni delavci so poleg izplačane osebnega dohodka za redno delo prejeli še naslednje dohodke iz materialnih stroškov:

Delovno mesto	Leto	Za nadurno in dopolnilno delo	Izplač. dnevnice	Izplač. kilometrine	Izplač. potni stroški za inozemstvo	Skupaj izplačano
Direktor podjetja	1971	—	3980	—	773	4753
	1972	—	9466	—	—	9466
Tehnični direktor	1971	—	474	—	1089	1563
	1972	—	136	—	—	136
Komercial. direktor	1971	—	258	130	—	388
	1972	—	424	—	—	424
Računovodja	1971	—	—	—	—	—
	1972	—	—	—	—	—

Iz tega je razvidno, da so bile na račun stroškov za službena potovanja izplačane zelo zmerne vsote, zaradi česar ni mogoče višine teh stroškov smatrati kot vir bogatenja oziroma za pridobivanje neopravičeno visokih osebnih dohodkov vodilnih ali drugih delavcev.

Na splošno lahko trdimo, da so se sredstva za potovanja v državi ali tujini skupno z dnevniciami in kilometrinami uporabljala razumno in varčno. Isto lahko trdimo za sredstva, ki so bila porabljena za reprezentanco in reklamo.

Poslovni uspeh TLP v letu 1972

(Nadaljevanje s 1. strani)

V ostalem pa so bili v primerjavi z leti 1970 in 1971 v letu 1972

doseženi naslednji rezultati: (glej tabelo na 1. strani).

Iz teh poslovnih dosežkov izhaja, da je povprečna dosežena uspešnost na 1 zaposlenega delavca v delovni organizaciji sledeča:

Na 1 zaposlenega letno	Enota mere	1970	1971	1972	Indeks 72:71
I. PRODUKTIVNOST					
po storitvah norma ur	ur	1263	1274	1105	86,7
vrednosti dosež. proizv.	000 din	83	103	109	105,8
količine dosež. proizv.	ton	8,5	9,3	9,2	98,9
II. EKONOMIČNOST					
celot. dohod. na 1 din porab. sredstev	din	1,88	1,90	1,74	89,5
porabl. sredstev na 1 din oseb. dohodka	din	1,59	1,60	1,82	112,5
III. RENTABILNOST					
dosež. dohod. na 1 din vlož. sred.	din	0,58	0,67	0,47	70,1
doseženi dohodek na 1 din celot. dohodka	din	0,47	0,47	0,42	89,4

V svojem poslovanju je delovna organizacija razpolagala z obratnimi sredstvi, ki so se skladno s povečanjem proizvodnje in naraščanjem cen temu primerno gibala. Z izboljšanjem likvidnosti naročnikov pri poravnavanju računov pa bi bilo omogočeno podjetju hitreje poravnati svoje obveznosti. Tako pa je saldo neporavnanih računov konec leta 1972 predstavljal kar

23,8 % celoletne vrednosti proizvodnje.

V letu 1972 je bil del proizvodnje in storitev usmerjen v izvoz. Nujna potreba za lastnimi deviznimi sredstvi za nabavo reprodukcijskega materiala, nadomestnih delov in tudi strojne opreme sili delovno organizacijo v izvoz, čeprav pod slabimi pogoji. To bo zlasti nujno v letu 1973 zaradi od-

plačevanja najetega deviznega kredita za kupljene stroje za časopisni obrat in knjigovoznico.

Ko smo ob sprejemanju in potrditvi zaključnega računa za leto 1972 ugotavljali lanske uspehe, smo lahko ugotovili, da bi mogel biti doseženi poslovni uspeh veliko boljši, če bi bolje izkoriščali obstoječe zmogljivosti. Tako pa se je izkoriščanje delovnega časa in strojev za izdelavno delo poslabšalo.

Iz teh nekaj podatkov je mogoče razbrati doseženo uspešnost delovne organizacije in njene delovne skupnosti. Slabše uspehe zaradi nižje produktivnosti in rentabilnosti ter slabšega izkoriščanja zmogljivosti bo mogoče popraviti z večjo prizadevnostjo delovne skupnosti, vezanjem višine osebnih dohodkov na delovni učinek, znižanje poslovnih stroškov, z večjo štednjo in zmanjšanjem škode zaradi nekvalitetnega dela.

Z razvijanjem samoupravnih odnosov in osveščanjem upravljavcev pri reševanju vse bolj pereče poslovne problematike bo mogoče pri nadaljnjem moderniziranju in mehaniziranju proizvodnih sredstev doseči res lepe poslovne uspehe.

Razstava v Zagrebu

Dve leti sta naokoli in v Zagrebu je pred kratkim spet bila razstava Intergrafika. Kot zmeraj je tudi letos obiskalo razstavo precej naših delavcev. Kljub temu, da je bila razstava nekoliko skromnejša kot prejšnja leta, je bila vredna ogleda.

Ker smo pred kratkim vložili v investicije veliko sredstev, smo bili letos na razstavi več ali manj samo opazovalci. Vsekakor je potrebno, da se naši delavci seznanjajo s tehničnim napredkom v grafični stroki. Razvoj „črne umetnosti“ je naravnost neverjeten. Predvsem velja to za vse vrste reprodukcije, za ofsetne tiskarske stroje in za razne sisteme elektronskega foto stavka. Z razvojem grafične tehnike moramo biti vsaj seznanjeni, če že

nimamo možnosti, da bi mu sledili tudi v praksi.

Pri vsem tem pa ne moremo mimo dejstva, da je bilo v avtobusu, ki je peljal naše delavce na razstavo v Zagreb, deset do petnajst mest nezasedenih. Verjetno tega ne moremo pripisati nezainteresiranosti članov našega kolektiva, ampak pomanjkljivi organizaciji. Cena za avtobus je ista, pa če je ta poln ali napol prazen. Tudi pomanjkanje sredstev za dnevne verjetno ni pravi vzrok, saj bi marsikdo šel na razstavo tudi brez dnevnice. Vsekakor mora biti v interesu nas vseh, da si tako prireditel ogleda čimveč članov naše delovne skupnosti in prepričani smo, da se tak organizacijski spodrselj ne bo več ponovil.

Konstituiranje izvršnega odbora sindikalne podružnice

Izvršni odbor naše sindikalne podružnice, izvoljen na občnem zboru 15. februarja 1973, se je na svoji prvi seji konstituiral takole:

Predsednik: Jože Rep (knjigovoznica), tajnik: Tatjana Barbarić (ročna stavnica), blagajnik: Anica Habič (računovodstvo), člani odbora: Jana Dodig (knjigovoznica), Teodor Gantar (delavnice), Ivo

Groboljšek (uprava), Janez Ilija (fotografija), Andrej Masle (časopisna rotacija), Dunja Pleško (IBM stavnica), Roman Tomažič (lito grafija).

Predsednik nadzornega odbora: Joža Dolničar (računovodstvo), člana nadzornega odbora: Zdenka Masle (knjigotisk), Milan Kovač (knjigotisk).

Moški pevski zbor „Grafika“ ob svojem jubileju

Zlati jubilej »Grafike«

Pevski zbor grafičnih delavcev „Grafika“ je praznoval te dni 50-letnico svojega delovanja. Zbor je bil ustanovljen leta 1923 in so ga sestavljali v začetku sami grafični delavci. V težkih časih pred vojno je zbor budil narodno zavest, opravljal kulturno poslanstvo in širil lepo slovensko pesem v svoji ožji domovini in tudi zunaj nje. Dokazoval je, da so grafičarji napredni delavci, ki jim kultura ni neznana stvar.

Po vojni so se razmere spremenile. Po prvotnem razcvetu, ko je „Grafika“ imela celo svoj mladinski zbor, je iz vrst grafičarjev dotekalo v zbor čedalje manj mladih pevcev. Tako je sedaj v zboru

grafičnih delavcev manj kot polovica, pa še ti so večinoma že vsi precej v letih. Na široko akcijo, s katero je upravni odbor zbora želel pridobiti večje število mladih pevcev iz vrst grafičarjev, ni bilo pravega odziva. Zato še enkrat pozivamo vse člane našega kolektiva, ki imajo veselje do petja in ki jim je pri srcu lepa slovenska pesem, da stopijo v vrste zbora, ki se trudi, da bi pomladil in razširil svoje vrste.

Ob svoji petdesetletnici je zbor priredil izredno uspel koncert v Festivalni dvorani, žal pa smo lahko na prste ene roke prešteli člane našega delovnega kolektiva, ki so se udeležili koncerta...

Iz naših samoupravnih organov

Ker se je kljub temu, da so bili zapisniki sestankov delavskega sveta in poslovnega odbora redno dostavljeni v vse oddelke, večkrat zgodilo, da naši delavci niso bili zadovoljivo seznanjeni s sklepi samoupravnih organov, zato se je uredniški odbor našega glasila odločil, da bo v vsaki številki objavljal najvažnejše sklepe delavskega sveta, njegovih komisij in poslovnega odbora. Podobno željo so izrazili tudi delavci iz knjigovoznice in nekaterih drugih oddelkov.

V mesecu februarju in v marcu so naši samoupravni organi sprejeli naslednje sklepe in smernice:

Iz poslovnega poročila za leto 1972 sta DS in PO ugotovila, da so doseženi rezultati poslovanja podjetja v primerjavi s preteklimi leti občutno slabši. Zaradi tega sta DS in PO sklenila, da je treba izdelati odgovarjajoči akcijski program, katerega smernice bo moral izvajati sleherni član delovne skupnosti.

Obratovodje so dolžni vsakemu članu v obratu dajati točno določena navodila za delo, o načinu izdelave in roku izvršitve. Delavci so dolžni delo točno in z vso odgovornostjo opraviti, obratovodje pa so odgovorni za izvršitev dela v določenih rokih in za kvaliteto.

Dolžnost slehernega člana delovne skupnosti je, da so ob pričetku dela, to je ob 6. uri zjutraj ali ob 14. uri popoldne že na svojem delovnem mestu v obratu in pričnejo z delom. Prav tako so dolžni delavci prenehati z delom in zapustiti delovna mesta v obratih šele na znak prenehanja dela ob 14. uri popoldne ali ob 22. uri zvečer.

Vsi izhodi delavcev med delovnim časom se ukinejo in se omejijo le na najnujnejše in neodložljive opravke. De-

lavcem se za neupravičeno izostajanje z dela primerno zmanjša osebni dohodek.

Za slabo, površno in neprizadevno opravljanje dela posameznih delavcev se lahko začasno zniža vrednost delovnih mest, na katera so taki delavci razporejeni. V težjih primerih je mogoča tudi premostitev na delovno mesto nižje zahtevnosti oziroma kvalifikacijske kategorije z nižjo vrednostjo delovnega mesta.

Zaradi merjenja delovnega učinka v posameznih obratih in pri posameznih delavcih se z mesecem marcem za vsa izdelavna dela po posameznih delovnih fazah prične s predpisovanjem normiranega izdelavnega časa. Tako bo mogoče ugotavljati doseženi delovni učinek in izkoriščenost proizvodne zmogljivosti posameznih obratov. S tem bomo dobili potrebne osnove za delitev osebnih dohodkov po učinku.

Delavci, ki zaradi pomanjkanja dela nimajo dela na svojih delovnih mestih so dolžni občasno opravljati tudi druga dela, ki jim jih odredijo obratovodje v svojem ali v drugem obratu.

Delavci so dolžni planirati ter izkoristiti letne dopuste enakomerno preko vseh mesecev v letu in ne samo v juliju in avgustu. Če ne bo mogoče doseči enakomernega izkoriščanja letnih dopustov tudi v drugih mesecih, bo treba termine za izkoriščanje dopustov delavcem v posameznih obratih določiti.

V bližnji prihodnosti bo treba pojačati komercialno službo v podjetju in z akvizicijo na terenu pridobivati odgovarjajoča naročila ter tako doseči stalnejši in obsejnejši dotok dela.

Za vse ugotovljene napake, ki bodo nastale kot posledica malomarnega in neodgovornega dela, bodo odgovarjali obrati, v katerih je nastala škoda. Obrati pa naj ugotovijo posamezne delavce, ki so to povzročili in jih predlagajo za primerno kaznovanje. Obrati so s svojimi sveti dolžni o teh ukrepih razpravljati in predlagati najprimernejše načine za njihovo izvajanje.

DS je sprejel sklep, da se iz sredstev, namenjenih za stanovanja v letu 1973, kupita dve enoinpol sobni stanovanji, ki bosta predvidoma vseljivi ob koncu leta 1973. Dokončna cena za obe stanovanji je 330.200,00 din. Ostala razpoložljiva sredstva se bodo razdelila prosilec za stanovanjska posojila, in sicer na podlagi določil novega pravilnika o dodeljevanju stanovanj in stanovanjskih posojil, ki bo predvidoma izdelan v drugi polovici tega meseca in dan v javno razpravo.

Precejšnjo izgubo delovnega časa predstavljajo v zadnjem času vedno pogostejši različni sestanki med delovnim

časom. Zato je DS sprejel sklep, da se lahko med delovnim časom sklicujejo le najnujnejši sestanki.

Svet obrata v knjigotisku je predlagal, da se povišajo osebni dohodki vlagalk, pomožnih delavcev in vivalcev valjev. V razpravi je DS ugotovil, da v okviru samoupravnega sporazuma o delitvi dohodka in osebnih dohodkov poviševanje osebnih dohodkov zaenkrat ni možno. Osebnih dohodke je mogoče dvigniti le, če se poveča delovna storilnost, to pa bomo dosegli z uvajanjem norm. Prav tako ni mogoče povečati osebnih dohodkov le v enem obratu, ampak je treba rešiti ta problem v celi tiskarni. Zato bomo čimprej pristopili h korekturi pravilnika o delitvi osebnih dohodkov, na podlagi izračunov pa bo komisija predvidoma do konca meseca marca uskladila vrednost polkvalificiranih delovnih mest.

Glede na razne govorice o morebitnem združevanju našega podjetja z ostalimi grafičnimi podjetji, je DS ugotovil naslednje:

Ni nobene potrebe, da bi se naši dve podjetji (Ljudska pravica in Dnevnik) morali vključiti v druga sorodna podjetja, ampak je treba s tem, da se naše podjetje konstituirajo, dati drugim manjšim delovnim organizacijam možnost, da se kot TOZD vključijo v združeno podjetje. Zato je treba čimprej pripraviti statut ZP, izvoliti samoupravne organe in razpisati mesto direktorja združenega podjetja.

Slaba obvešččenost delavcev

Ni moj namen, da bi s tem članom kogarkoli blatil ali črnil, vsekakor pa bi rad pokazal na nekatere pomanjkljivosti in nepravilnosti, ki jih lahko zasledimo v naši delovni skupnosti. In končno, ni moj namen, da bi tu, na tem mestu, polemiziral o vseh teh pomanjkljivostih in nepravilnostih, pač pa bi se opredelil za trenutno najaktualnejšo temo: „Priprava kandidatne liste za izvolitev samoupravnih organov naše tiskarne in Združenega podjetja Ljudska prava“.

23. marca t. l. so družbeno-politične organizacije naše tiskarne na svoji seji obravnavale predloge za kandidatno listo. Udeležba članstva je bila zelo slaba (vsega skupaj se je seje udeležilo 30 članov). Seveda tu leži krivda na pristojnih, ki bi morali člane naše delovne skupnosti oziroma člane posamezne družbeno-politične organizacije obvestiti o sestanku.

28. marca t. l. je bil zbor delovnih ljudi naše tiskarne. Vsak član naše delovne skupnosti je imel pravico udeležiti se zbora delovnih ljudi in vso možnost, da v diskusiji

pove svoje predloge in svoja stališča. Žal pa te možnosti (pravice), razen nekaj delavcev, nismo izkoristili, ali točneje, le delno. Ugotoviti moram, da je bila udeležba zelo slaba, saj je zboru (od pribl. 500 ljudi) prisostvovalo le okoli sto članov naše delovne skupnosti. Menim, da je temu botrovala predvsem slaba obvešččenost delavcev o tem, kako potekajo priprave za volitve v samoupravne organe in kolikšno pravico odločanja imamo delavci ob sprejemanju kandidatne liste po novih ustavnih določilih, nekje pa tudi nezainteresiranost posameznih članov naše delovne sredine. Seveda pa bi bili pristojni organi (družbeno-politične organizacije) dolžni o vsem tem poučiti dosledno vse člane naše delovne skupnosti, ne pa le del nas, kot se je to primerilo.

In kakšen je bil epilog diskusije na zboru delovnih ljudi? Ugotovili smo, da v nekaterih enotah tiskarne sploh nimajo svetov enot; v nekaterih enotah sploh niso imeli sestankov, na katerih naj bi se dogovorili, koga bodo predlagali za izvolitev v samoupravne organe. Upravičeno se lahko vprašamo,

kdo je potemtakem predlagal kandidate iz teh enot. In končno trdim, da je način, ko obratovodja osebno, posamično vprašuje delavce v svoji enoti ali bi sprejeli članstvo v samoupravnem organu ali ne, skrajno nedemokratičen.

Zavedati se moramo, da bodo ti tovariši, ki smo jih iz svoje sredine izvolili v samoupravne organe, sedaj še bolj neposredno zastopali naše predloge in naše interese in da je nekje to tudi naš interes, ali če hočete, naš glavni namen.

Vprašujem se, kako dolgo bomo dopuščali take in podobne nepravilnosti, kakršne smo zasledili v zvezi z volitvami, hkrati pa sem mnenja, da smo še vse premalo organizirani, in, če hočete, nekateri vse premalo zainteresirani za reševanje skupnih problemov. Vse premalo se zavedamo svoje izredno pomembne vloge v samoupravnem sistemu. Z ustavnimi dopolnili 21. in 22. ustavnega amandmaja smo mnogo pridobili. Za nas, delavce, je to neke vrste preizkušnja, naša naloga pa je, da jo uspešno prestanemo in dokažemo, da smo sposobni upravljati.

ALEŠ GAŠPERŠIČ

Strokovni kotiček

S to številko uvajamo rubriko, ki je namenjena strokovni izobrazbi članov našega kolektiva. V njej bomo objavljali razne novosti, zanimivosti in dosežke s področja grafične stroke, razne predloge za izboljšavo delovnih postopkov ali posameznih delovnih faz, skratka vse, kar bo koristno za našo vzgojo, za višjo produktivnost in boljše delo nasploh. S tem pozivamo vse naše delavce, strokovnjake, da nam posredujejo prispevke.

Za začetek objavljamo prispevek tovariša Tavčarja, tehnika v pripravi dela, ki nas uvaja v nov postopek ofsetne tehnike.

Ofsetni tisk brez vode

Zahodnonemška televizija je v dnevih Drupe 72 seznanila gledalce o novem postopku tiska. Ta uspeh je dosegla 3M company z njeno novo razvito „driografijo“. Tudi v strokovnem tisku bi lahko zasledili o tem veliko razprav. Pri tem so se strokovnjaki opirali na rezultate, dosežene z novim izdelkom v Ameriki. Sodeč po teh rezultatih so prognozirali novo vrsto tiskarskega stroja, ki je še najbolj podoben ofsetnemu tiskarskemu stroju, le da nima vlažilne naprave.

Po sestavi je plošča „dry“ podobna običajni vnaprejslojeni ofsetni plošči in tudi pri obdelovalni tehnologiji ni kakšne posebne razlike pri obdelavi vnaprejslojene negativne plošče. Sestoji iz nosilne aluminijaste plošče običajne debeline, za svetlobo občutljivega sloja diazo, prosojne, barvo odbijajoče silikonske plasti ter zaščitnega sloja proti poškodbam površine plošče.

Pred osvetlitvijo v običajnem kopirnem stroju, ki mora imeti ultravijolični vir svetlobe, moramo odstraniti površinski zaščitni sloj. Za samo kopijo pa moramo imeti stransko obrnjen negativ. Čas osvetlitve je krajši kot pri običajnih ofsetnih ploščah in ni tako zelo kritičen. Skozi negativ in prosojni silikonski sloj osvetljeni sloj diazo je zaradi delovanja svetlobe razgrajen. Sam postopek razvijanja vnaprejslojene plošče je zaradi uporabe ene same kemikalije preprost. Razvijamo lahko ročno ali v razvijalnem stroju.

Poprej osvetljeni slikovni deli sloja diazo in vrhnji silikonski sloj z razvijanjem odstranimo do kovine. Hkrati kovino z razvijanjem tudi zaščitimo proti oksidaciji. Za barvo sprejemljivi deli plošče „dry“ so iz kovine in ne iz nanosenega sloja. Delne slikovne izgube zaradi izrabe sloja, ki jih poznamo v ofsetnem tisku, ne nastopajo pri tej plošči. Pri doseženju meji maksimalnega števila naklade opazimo, da začno tudi netiskani deli plošče sprejemati barvo. Kar pri ofsetnem tisku dosežemo z odbijanjem vode in maščobe, dosežemo pri plošči „dry“ z različnim reagiranjem osvetljenih in neosvetljenih slojnih delov.

Dokler proizvajalci tiskarskih strojev ne bodo proizvajali posebnih strojev za driografijo, nam tehnično še najbolj ustrezajo ofsetni stroji, ki jim odklopimo vlažilno napravo. Tiskarjem pomeni to veliko olajšavo, saj pri tisku ni potrebno skrbeti za ravnotežje med barvo in vodo.

Načelno plošče „dry“ uporabljamo za vsa dela, tudi za najzahtevnejša večbarvna dela v vseh rastrskih gostotah, ki so običajne v ofsetu. Pri določenih pogojih je možno s ploščo „dry“ tiskati naklade od 30.000 do 50.000 izvodov. Plošče „dry“ uporabljamo posebno na področjih, pri katerih bi vlaga škodljivo vplivala na tiskovni material.

Še nekaj o zboru delovnih ljudi

Na zadnjem zboru delovnih ljudi našega kolektiva, kjer se je potrdila kandidacijska lista za volitve v naše samoupravne organe, je prišlo pri kandidatni listi za poslovni odbor tiskarne do nesoglasij, ki so ali posledica slabe informiranosti ali pa celo zlonamerni. Da bi bili vsi člani naše delovne skupnosti pravilno obveščeni in si ustvarili svojo sodbo sami, smatra delovna enota časopis za potrebno, da se zadeva nekoliko osvetli.

Na zasedanju delavskega sveta tiskarne, ki je razpisal volitve v naše samoupravne organe, je bil predlagan tudi način, kako evidentirati možne kandidate po posameznih delovnih enotah, tako da bi dosegli najširše sodelovanje vseh članov kolektiva. Sledeč predlogu delavskega sveta je naša delovna enota takoj pristopila k realizaciji, vendar pa je morala glede na specifičnost svoje proizvodnje in delovnega časa svojih članov predlog nekoliko prilagoditi, tako da bi resnično sodelovalo pri evidentiranju kandidatov za volitve, čim več članov enote. V ta namen ni bil sklican enoten zbor delovne enote, marveč so se organizirali zbori posameznih oddelkov. Na zborih v montaži in rotaciji, sta bila kot kandidata za volitve v poslovni odbor tiskarne sprejeta tovariša Če-

bular Rajko in Trampuž Marjan. Ker v oddelku IBM v zadanem roku zbora ni bilo mogoče izvesti, se je obvestilo o predlogu montaže in rotacije vse zaposlene na delovnih mestih z željo, da se o predlogu izjasnijo, oziroma, da stavijo nove predloge. Rezultat te, dejal bi anketne, je bil ta, da so se vsi strinjali s predlaganimi kandidatom, kar smo nato tudi posredovali dalje.

Družbene in politične organizacije podjetja, to je osnovna organizacija ZK, upravni odbor sindikalne podružnice in aktiv mladine, ki so na zboru delovnih ljudi nastopili kot predlagalec kandidatnih list, so iz številnih evidentiranih kandidatov izbrali po svoji presoji in kriterijih omejeno število kandidatov in jih nato predlagali zboru delovnih ljudi kot svoje kandidate. Pri tem je seveda več predhodno evidentiranih kandidatov odpadlo, med njimi, tudi tovariša Trampuž Marjan in Gašperšič Aljoša, ki je bil evidentirani kandidat enote strojna stavnica.

Do tu smatramo, da je bil ves potek v redu in korekten, od tu dalje pa se začne umazana igra posameznika ali skupine.

Da bi dosegel vstop na kandidatno listo, kamor ga predlagalci liste niso sprejeli, se je tov. Gašper-

šič namesto poti, ki jo predvideva za kandidature naš statut, poslužil druge in sicer te, da je z neresničnimi izjavami, češ da časopisna enota ni imela zbora, kjer naj bi evidentirali svoje kandidate in da se je tov. Čebular „ne vem kako“ proglasil za kandidata, zavajal zbor delovnih ljudi, pri tem pa še podarjal, da je radi tega ostala strojna stavnica brez svojega kandidata za poslovni odbor.

Rezultat takega nastopa, ki je vsekakor absurd in vreden obsojanja, je bil ta, da je zbor delovnih ljudi potrdil njegovo kandidature za poslovni odbor, na izpraznjeno mesto, ki ga je radi njegovega klevetanja prepustil tov. Čebular. Pri vsem tem postopku pa tov. Gašperšiča ni nič motilo dejstvo, da je taka časopisna enota, ki ustvarja skoraj 50 % celotnega bruto produkta tiskarne ostala brez vsake možnosti, da bi bila zastopana v poslovnem odboru.

Časopisna enota je na svojem ponovnem sestanku o vsej stvari razpravljala in prišla do sklepa, da je nastop tov. Gašperšiča in način kako je dosegel kandidature „neprimeren“, dejstvo pa, da je bila to osnova, da je bila časopisna enota brez svojega kandidata pa kaže na nepravilnost in zato smatra, da je potrebno volitve ponoviti.

Kdo ima monopol nad malico v menzi?

(ALI GLAS VPIJOČEGA V PUŠČAVI)

Nemalokrat se vprašamo, kdo ima monopol nad „toplo malico“ v naši menzi, oziroma čigavi interesi so tu uveljavljeni in komu je končno tu ustrezno: upravi našega podjetja, odgovornim samoupravnim organom ali „Družbeni prehrani“.

Jasno je, da nikakor ne delavcu, ki mora pač pojesti, kar mu je na mizo dano. Bolj razkošne malice brez uporabe „bona“ si seveda ne more privoščiti. Kot vemo, se veliko delavcev v naši tiskarni hrani po oddelkih z malico, prineseno od zunaj. Na prste lahko preštejemo uslužbence uprave podjetja, ki se hranijo s toplo malico v menzi. Največ pa je, kot sem že omenil, delavcev neposredne proizvodnje, ki spričo majhnih osebnih dohodkov nimajo nikakršne izbire in so postavljeni pred dejstvo „ali – ali“.

Seveda nam je vsem jasno, da slaba hrana (mimogrede moram omeniti, da precej delavcev v menzi uporablja tudi opoldanski obrok) pogojuje nezadovoljstvo in negodovanje delavcev, razna obolenja bolj občutljivih, in logična posledica je zmanjšanje produktivnosti pri delu.

Preteklo leto je bilo med delavci naše tiskarne glede spornega vprašanja menze izvedena anketa, ki pa so jo odgovorni „pravočasno“ ustavili in iskali „krivca“ oziroma iniciatorja. Vsekakor moramo reči: „zelo pohvalno“! Žal je sporno vprašanje naše menze tudi na sestankih „delavskega sveta“, razen pri enem članu, naletelo na „gluha ušesa“. Dovolite, da se torej upravičeno vprašam: „Morda pa to ni v njihovem interesu?“ In vprašam se: „Ali ni to grobo kršenje samoupravnih pravic delavca in končno tudi odvzem normalnih pogojev za nemoten potek dela?“

Namen tega članka ni le opozoriti na ta konkreten primer. Nujno je in prepotrebno, čeprav nekoliko pozno, da prebrodimo „tabu“ „delavec – vodilni“, in da se otresemo mišljenja: „Saj tako ali tako nobena beseda nič ne zaleže!“ Če smo ustanovili TOZD (temeljno organizacijo združenega dela), odkrito vprašajmo odgovorne, ki smo jih izvolili v samoupravne organe (DS, sindikati), zakaj doslej še ni bilo nič storjenega glede spornega vprašanja menze, in zahtevajmo, da naše besede ne bodo ponovno „govorjenje v eter“.

Dovolite, da zaključim članek z mislijo: „Z rešitvijo spornega vprašanja naše menze bi ugodili delavcu in posredno rešili tudi enega pogojev za boljše produktivnost dela v oddelkih neposredne proizvodnje, bolj pa bi se lahko posvetili spornim vprašanjem v podjetju, ki so teže rešljiva.“

ALEŠ GAŠPERŠIČ

ZBOR DELOVNIH LJUDI – RES ZBOR DELOVNIH LJUDI?

Dne 28. marca 1973 so bile v prostorih naše menze priprave za volitve v organe samoupravljanja. Po mojem mnenju je bil zbor delovnih ljudi zelo slabo obiskan. To naj podkrepim s tem, da skoraj več kot polovico delovne skupnosti TLP ni bilo na zboru in da jih je nadaljnja polovica zbor med zasedanjem zapustila. Res ne vem, kje

je zavest in odgovornost tistih članov, ki jih ni bilo na zboru. Vprašujem se, ali jim je res vseeno, kdo bo v organih samoupravljanja in kdo ne bo in ali jim je res vseeno, če je sploh kdo v organih samoupravljanja.

Nadalje ne morem iti, kakor tudi marsikateri drug član naše skupnosti, mimo postopka tov. Rajka Čebularja. Kot je znano, je na željo za diskusijo nekega tovariša iz časopisnega oddelka dejal: „Ti se pa kar usedi, nimaš kaj govoriti.“ Vprašujem se, kaj je tov. Čebular s tem mislil in ali se svojega dejanja sploh zaveda. Mislim, da se ga ne. Sicer sem prepričan, da je šlo tu za osebni spor, vendar se ti spori ne rešujejo na tak način in s takimi izpadi in to celo na zboru delovnih ljudi. Poudarjam, delovnih ljudi, kjer ima vsak član delovne skupnosti pravico do diskusije.

Na koncu naj povem samo to, da želim in upam, da bomo na naslednjih zborih, konferencah in sestankih delovne skupnosti res prisotni vsi člani delovne skupnosti in da bomo res vsi skupaj prišli do skupnih zaključkov.

BOJAN ŽABJEK

Pogled s stolpa v olimpijskem naselju, ki smo si ga ogledali med izletom v Muenchen

Kadrovske vesti in vprašanja

DIPLOMANTI

Na tehniški grafični šoli pri ŠCTP v Ljubljani so diplomirali: Marko Finec in Janko Grebenc z odličnim uspehom, Tomaž Regally pa s prav dobrim. Diplomantom za njihov uspeh čestitamo.

Tehniško grafično šolo pri ŠCTP v Ljubljani trenutno obiskujejo naslednji tovariši: Slavko Kržišnik, tiskar, Matjaž Košir, tiskar, Jože Hudar, offsetstrojnik in Drago Mušič, offsetkopist.

Tehniška šola je nadaljevanje triletnih grafičnih šol. Razlika med grafično šolo in tehniško šolo je bistvena, ker prva izobražuje poklice delavcev ožjih profilov s poudarkom na praktičnem izobraževanju, tehniška šola pa daje širši profil s poudarkom na teoretičnih strokovnih predmetih.

Nadaljnje izobraževanje delavcev na tehniški šoli bo predvsem odvisno od potreb, ki jih bo delovna skupnost imela v prihodnje.

ŠTIPENDISTI

V preteklem letu je na grafični šoli pri ŠCTP v Ljubljani opravilo zaključne izpite 14 dijakov. Povprečni uspeh je prav dober. Po končani šoli in uspešno opravljenih izpitih so bili štipendisti razporejeni na ustrezna delovna mesta v proizvodnji kot pripravniki. Novim kvalificiranim delavcem čestitamo.

Grafično šolo obiskuje še 58 dijakov: 28 v III. letniku, 17 v II. letniku in 13 v I. letniku.

Poklici	I. let.	II. let.	III. let.
Stavci	6	5	10
Jedkarji	1	2	1
Reprofotografi	2	1	2
Tiskarji	—	—	4
Offsetmontažerji	2	2	1
Offsetstrojniki	—	4	8
Knjigovezi	2	3	2

Povprečni uspeh dijakov v prvem polletju šolskega leta 1972/73 je dober. Posebna pohvala gre dijaku III. letnika, ki so prvo polletje zaključili s prav

dobrim uspehom in so sedaj na praktičnem delu v tiskarni. Dijak III. letnika Aleš Cvahte, ki se izučuje za offsetstrojnika, je prvo polletje zaključil z odličnim uspehom.

Kot je razvidno iz podatkov v razpredelnici, sprejem novih štipendistov na grafično šolo iz leta v leto upada. Vzroki, da se na grafično šolo sprejema vedno manjše število dijakov v vseh poklicih, ki jih šola izobražuje, so naslednji:

1. spremenjeni in sodobnejši procesi dela v delovnih enotah;
 2. delovna mesta so številčno polnjena;
 3. avtomatiziran proces proizvodnje.
- Zaradi omenjenih dejstev nastaja že sedaj problem, kako razporediti na delovna mesta kvalificirane delavce, ki prihajajo iz grafične šole in jih primerno zaposliti.

Ali bo v prihodnje še mogoče sprejemati nove kandidate za izobraževanje ožjih profilov v grafični šoli, ko že sedaj nimamo več potreb po povečanju števila poklicnih delavcev? Zato je nujno, da se na podlagi perspektivnega plana razvoja naše tiskarne odločimo za program izobraževanja potrebnih strokovnih delavcev z določitvijo števila, dobe izobraževanja in kvalifikacijske strukture v poklicih, ki bodo potrebni v prihodnosti.

UPOKOJITVE

Dne 31. januarja letos je iz naše delovne skupnosti upokojen tovariš Vinko Štrukelj, jedkar v klišarni.

VSTOP IN IZSTOP IZ DELOVNE SKUPNOSTI

V januarju in februarju letos je v našo delovno skupnost prišlo 14 delavcev, odšlo pa 16. Med delavci, ki so odšli in prišli so všteti tudi vojaški obvezniki, ki so odšli in prišli iz JLA. V mesecu marcu je prišlo v tiskarno 6 delavcev (trije iz JLA), odšlo pa 6 (eden v JLA).

Enota protipožarne zaščite pri vaji

Civilna zaščita – protipožarna služba

V okviru plana vsesplošnega ljudskega odpora naše delovne skupnosti, ki je izdelan z namenom, da se zagotovi hitro aktiviranje in smotno delovanje vseh dejavnikov civilne zaščite ob težjih naravnih ali drugih nesrečah, zavzema posebno mesto naša protipožarna služba.

Protipožarna služba v naši delovni skupnosti je med službami civilne zaščite najaktivnejša. Pripadniki protipožarne službe so v preteklem letu v cilju urjenja in preverjanja sposobnosti imeli 20 vaj. Dve vaji sta bili pripravljene z

alarmom in pripadajočimi tehničnimi pripomočki.

Tudi v tekočem 1973 letu pričakujemo, da se bodo take vaje nadaljevale pod vodstvom poklicnega gasilca tovaria Franca Hočvarja. Želimo, da bi se naša protipožarna služba še okrepila s tovariši iz delovne skupnosti, ki bi prostovoljno pristopali v to enoto.

Za vzgled naj povemo, da so nekateri člani naše protipožarne službe aktivno sodelovali pri reševanju v požaru, ki je nastal pri „VIBA filmu“ v Ljubljani.

München 72

RAZMIŠLJANJE O SINDIKALNIH IZLETIH

Bliža se prava pomlad in s tem čas izletov. Ker je vsakoleten sindikalni izlet postal ena najbolj priljubljenih oblik družabnega življenja v našem kolektivu, verjetno tudi letos ne bo odpadel. Preden se odločimo, kam se bomo napotili letos, bi mogoče bilo prav, da ugotovimo, kaj naj bi bil pravzaprav namen takega izleta. Najprej si poglejmo lanski sindikalni izlet v bavarsko prestolnico.

Izleta se je udeležilo okoli 90 članov našega kolektiva, kar je dokaz, da je za tako rekreacijo pri nas veliko zanimanje. Na izlete hodijo ljudje zato, da spoznajo nove kraje, da si ogledajo razne kulturne in turistične zanimivosti, da se poveselejo. Kaj smo mi videli na našem lanskem izletu? Videli smo lepe avstrijske Alpe (krasno), olimpijsko vas v Muenchnu (fantastično), koncentracijsko taborišče v Dachauu (pretresljivo in poučno), starodavni Solnograd (bežno). Toda v milijonskem mestu, kot je München, je nešteto kulturnih ustanov in spomenikov, ki smo jih nekaj videli le bežno iz avtobusa. Nekaj tovarišev si je ogledalo vsaj znamenito katedralo in sexy-shope. Seveda ne samo ogledali, ampak tudi precej popili in še več pokupili. In sedaj smo pravzaprav pri glavnem cilju naših izletov: nekaj malega videti, nekoliko več se zabavati po lokalih, čimveč pa pokupiti, kajti v Muenchnu (Budimpešti, Dunaju...), da, tam imajo stvari, ki se nam o njih še ne sanja!

Našel se bo kdo, ki bo rekel, da ni bilo časa za vse ogleda, ki se v takem velikem mestu ponujajo sami od sebe. To je res. Toda od dveh dni in pol, kolikor je trajal izlet, smo en dan in pol presedeli v avtobusu, kar je odločno preveč. Torej je bil cilj izleta predač.

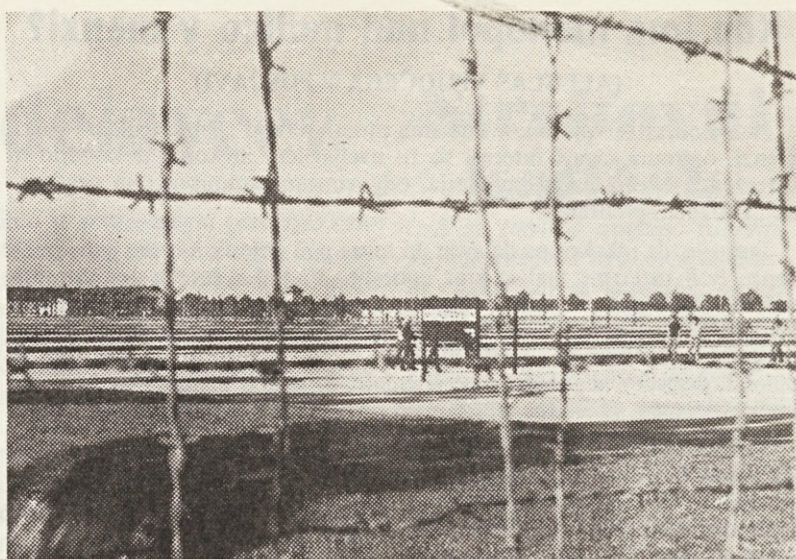
Običaj je že, da je cilj naših izletov vedno onstran meje. Pri nas smo že se-

veda vse videli in sploh je dolgčas, če ne prekoračimo vsaj ene carine. Resnica pa je seveda daleč od tega. Razen bližnje okolice in deloma še jadranske obale večina članov našega kolektiva svoje domovine sploh ne pozna. Pa je vendar toliko turističnih, naravnih, kulturnih in zgodovinskih zanimivosti pri nas, ki bi jih bilo vredno obiskati in ki bi lahko bili cilj naših izletov. Zakaj bi morali biti naši izleti na vsak način usmerjeni v velika mesta? Ljubljana je sicer majhna v primerjavi s sosednjimi velemesti, vendar imamo slabega zraka, mestnega hrupa in gneče ter nočnih zabavišč tudi pri nas dovolj. Zakaj se ne bi enkrat (vsaj za spremembo) podali kam bliže, v naravo, na kakšno jezero, v gozd, zakaj se ne bi povzpeli na kakšen vrh z žičnico ali celo peš, zakaj se ne bi razgibali kje ob morju, na čistem zraku?

Poskusimo biti konkretni in si ogledmo naslednji predlog: Iz Ljubljane skozi Dolenjsko, čez Gorjance v Belo krajino, čez Kolpo na hrvaško stran in po Kordunu do čudovitih Plitvičkih jezer. V bližini je zgodovinski Bihač ob Uni, ki je ena najlepših rek pri nas. Nato čez Liko, ki si jo verjetno vsi napačno predstavljajo (če je še niso videli), pa čez divji Velebit do morja, ki bo v začetku junija že primerno za kopanje. Reko in primorsko cesto, ki ju vsi že dobro poznamo, lahko izpustimo in se vrnemo domov čez Gorski kotar in Kočevsko, ki sta veliko slikovitejša.

Takih izletov, primernih za vikend, je seveda še veliko. Ker verjetno tudi ne bi bili tako dragi, kot so dolgi izleti v tujino, bi sindikat lahko prispeval k stroškom sorazmerno večji znesek, mogoče bi pa tovarišem z dna plačilne liste lahko pokril kar celotne stroške.

Na žalost je to razmišljanje prišlo nekoliko prepozno, da bi člane kolektiva morda le prepričalo, da izlet ni le vožnja po tujih deželah. Tako je cilj našega letošnjega izleta celo dije kot kdajkoli prej – dobesedno za devetimi gorami in devetimi vodami.

Koncentracijsko taborišče v Dachauu

PROJEKCIJA...

Desetine in desetine ljudi je čakalo v vrsti. Mladi, stari, fantje dekleta, žene, otroci, vsi so hoteli v dvorano. Hoteli so videti film. Prerivali so se, pretepali, suvali v brade, brcali, kričali ter pljuvali drug drugega.

Kmalu je bila dvorana polna. Zasedeni so bili vsi stoli. Ljudje so začeli

dovolj močni, da bi prišli v dvorano. Medtem je v dvorani ugasnila luč. Ljudje so se pomirili in utihnili. V tišini so željno pričakovali začetek filma – največje mojstrovine vseh časov. Film je dobil 600 oskarjev: deset za režijo, dvajset za scenarij, petnajst za najboljše vloge itd. itd.

IZZIV MLADIH

Med mladinci v našem podjetju je zavel nov veter. Odbor je izdelal pester program dela. Sklenili so, da bodo mladince najprej pritegnili na področju, ki je mladim najbolj pri srcu. Zato so se odločili, da bodo organizirali več dvobojev v raznih športnih panogah med mladimi in starimi člani našega kolektiva.

Za začetek so izbrali naslednje panoge: mali nogomet, namizni tenis, odbojko in košarko. Dvoboji bodo konec meseca aprila in v začetku maja v telovadnici na Taboru, kjer imamo že sedaj rezerviran čas za rekreacijo naših delavcev ob sredah ob 16. do 18. ure. Obetajo se zanimive in razburljive tekme, ker so tudi starejši športniki še pri močeh in se ne bodo kar tako pustili premagati od mlajših kolegov. Skupni končni izid je vsekakor precej negotov.

Vse, ki želijo sodelovati v navedenih športnih panogah, vabimo, da se prijavijo pri mladinskih in sindikalnih poverjenikih v oddelkih, kjer bodo dobili tudi natančnejša navodila. Vse druge člane kolektiva pa vabimo, da si ogledajo zanimive dvoboje na Taboru.

Pred dnevi je že bilo odigrano prvo srečanje. Ekipi starih in mladih sta se pomerili v košarki. V zanimivi tekmi so zmagali mladinci, vendar z minimalno

razliko. Rezultat ob koncu je bil 62:61. Treba pa je povedati, da so mladi nastopili nekoliko oslabiljeni. Najboljša pri „starcih“ sta bila Martinčič in Hudarin, pri mladincih je pa dosegel največ košev Makuc.

Člani časopisne enote na lanskem izletu v Muenchnu

posedati po tleh pred filmskim platnom. Ponovno so se začeli pretepati. Gledalci so hoteli zasesti čimboljša mesta na stojiščih. Pred vhodom pa je še vedno stalo veliko ljudi, ki niso bili

Po najnovejših statističnih podatkih si je danski erotični film „Onanija v modrem“ ogledalo 250,342.178 gledalcev.

Tudi naš mladinski aktiv je pripravil projekcijo filmov. Ogledali smo si nekaj dobrih kratkih amaterskih filmov, ki so jih ustvarili člani naše delovne organizacije. Posebno filmi Jake Bregarja so bili zelo dobri, kar dokazujejo tudi nagrade, ki jih je zanje prejel na raznih festivalih širom po naši domovini.

Velika škoda, da je bil obisk predstave zelo skromen. Če ne bi bilo članov predsedstva mladinskega aktiva, bi v prostorih družbene prehrane, ki smo jih uporabili za dvorano, sedelo le štirinajst gledalcev.

ČRNO na BELEM

Izdaja delavski svet – Ureja uredniški odbor – Odgovorni urednik Kazimir Rapoša – Natisnila tiskarna Ljudske pravice v Ljubljani